

Послання Павла

До Євреїв

Господь говорив до нас через Свого Сина

1 У минулому Бог багато разів і різними способами спілкувався з нашими предками через пророків. ²Та цими останніми днями Він знову говорив до нас через Сина Свого, Якому призначив у спадок усе суще. Та й весь світ Бог створив через Сина Свого. ³Він — сяйво Божої слави і точна подоба сутності Божої. Все на світі тримається через могутнє Слово Сина Божого. Він дав людям очищення від гріхів і за те посів Своє місце по праву руку¹ від Всевишнього на небесах. ⁴Він був набагато величніший за Ангелів, так само, як і ім'я, що Він успадкував, є вищим від їхніх імен.

⁵Бо до кого з Ангелів Бог звертався коли з такими словами:

«Ти Син Мій,
сьогодні Я став Твоїм Отцем».

Псалми 2:7

Або про кого з Ангелів говорив Він таке:

«Я буду Батьком Йому,
а Він стане Моїм Сином?»

2 Книга Самуїлова 7:14

⁶Та й знову ж таки: коли Бог приніс Свого Первістка в світ², Він сказав:

«Хай усі Ангели Божі вклоняться Йому»³.

⁷А про Ангелів Бог сказав:

«Він робить Ангелів Своїх вітрами⁴,
і слуги Його стають спалахами
вогню».

Псалми 104:4

¹ **1:3 по праву руку** Місце шани та влади.

² **1:6 світ** Можливо, мова йде про світ, у який народився Христос (див.: Лк. 2:1–14), або той світ, у якому Ісус буде царем після Свого воскресіння. Див.: Євр. 2:5 та Фил. 2:9–11.

³ **1:6 Хай... вклоняться Йому** Грецькі та юдейські рукописи із міста Кумрана містили ці слова.

⁴ **1:7 вітрами** Або «духами».

⁸Разом з тим про Сина сказано так:

«Престол Твій, Боже,
то є Твій престол на віки вічні.
Закони праведності —
то закони Твого царства.

⁹ Бо праведність Ти цінував завжди
й завжди ненавидів Ти кривду.
Тож Бог, Твій Бог Тебе обдарував
такою великою благодаттю,
як більш нікого з-поміж Твоїх
побратимів».

Псалми 45:7–8

¹⁰І ще:

«Спочатку, Господи,
Ти заклад землі основу,
і небо — також плід Твоїх зусиль.

¹¹ Колись настане їм кінець,
а Ти залишишся навечно;
вони геть зносяться, немов старе
вбрання.

¹² Ти згорнеш їх, мов плащ,
й тоді заміниш шатами новими.
А Ти — ніколи не міняєшся,
і нема кінця Твоїм рокам».

Псалми 102:25–27

¹³До кого з Ангелів Бог звертався з такими словами:

«Сядь по праву руку від Мене,
доки не покладу Я ворогів Твоїх
до ніг Твоїх?»⁵

Псалми 110:1

¹⁴Ангели є духами, які служать Богу. Він посилає їх на допомогу тим, кому призначено здобути спасіння.

Наше спасіння більш велике ніж Закон

2 ^{1–2}Через те ми мусимо уважніше прислуховуватися до того, чого нас навчають, щоб не збитися з путі праведного. Слово Боже, що було сказане Ангелами, підтвердилося, а непокоря

⁵ **1:13 доки... Твоїх** Або «підкорю Твоїй владі».

завжди приводила до належного покарання.³ То як же нам уникнути кари, якщо ми нехтуємо цим великим спасінням? Це спасіння першим проголосив Господь наш, а потім його підтвердили для нас ті, хто чув Господа.⁴ За волею Своєю Бог також додав Свої докази про нього через Духа Святого — знамення, дива й різноманітні чудеса.

Ісус пізнав життя земне, щоб спасти людей

⁵Адже не Ангелам підкорив Він світ прийдешній, про який ми говоримо.⁶ Є у Святому Писанні такі слова:

«Чому рід людський для Тебе такий важливий,
чому піклуєшся про нього Ти?

Ким є цей син людський¹,
котрий в помислах Твоїх?

⁷На деякий час зробив його Ти
нижчим,
ніж Ангели.

Його Ти наділив і славою, і честю.

⁸Ти все поклав Йому до ніг»².

Псалми 8:5-7

Віддавши йому владу над світом, Бог не лишив нічого такого, що не підкорялося б чоловіку. Однак ми й нині ще не бачимо, щоб усе підкорялося йому.⁹ Але ми бачимо Ісуса, Який лише ненадовго був поставлений нижче за Ангелів. Ми бачимо Його, увінчаного славою і честю через Його мученицьку смерть. З Божої милості Ісус прийняв смерть за всіх людей.

¹⁰Усе в світі існує від Бога й через Бога. І славою Своєю Він прагне поділитися з дітьми Своїми. Йому було необхідно обрати Того, Котрий веде нас до спасіння, та через страждання Христа Господь зробив Його досконалим Рятівником.

¹¹Цей Обранець дав людям святість. І всі, хто здобув святість, одержали її від Божого Обранця, та стали однією родиною. Через те й не соромиться Ісус

¹ **2:6 син людський** Це може означати «будь-яка людина» або «рід людський», але у багатьох випадках Син Людський є Христос, Який прийшов у світ від Господа.

² **2:8 поклав... до ніг** Або «підкорив Твоїй владі».

назвати їх своїми братами і сестрами.

¹²Він каже:

«Господи, Я розповім про Тебе
Своїм братам і сестрам.

Я вознесу хвалу Тобі перед Твоїм
народом».

Псалми 22:23

¹³І ще Він каже:

«Вірою Своєю звернусь Я до Бога».

Ісаїя 8:17

І ще таке:

«Ось Я, і зі Мною діти,
яких Бог доручив Мені».

Ісаїя 8:18

¹⁴Ці діти — то люди, які існують у плоті й крові. Через те Ісус і розділив їхню долю, і сам пізнав життя у плоті й крові. Він зробив це для того, щоб смертю Своєю подолати того, хто володіє владою смерті — диявола.¹⁵ Так Ісус зміг принести звільнення тим, хто все життя терпів рабство через страх смерті.¹⁶ Бо ж очевидно, що не Ангели то були, кому Він допомагав. Ні, то Авраамові діти.¹⁷ Тому й Він мусив у всьому бути такими як ми, брати і сестри Його, щоб стати милосердним і сповненим віри Первосвящеником на службі Божій, щоб спокутувати гріхи людські.¹⁸ Оскільки Сам Він здолав спокуси й знав страждань, то й іншим, хто зараз бореться зі спокусами, Він може допомогти.

Ісус — вищий від Мойсея

З¹Отож, брати і сестри мої, покликані Богом люди святі, звернемо думки свої до Ісуса, Посланця Божого й Первосвященика нашої віри.² Він був вірний Господу, Який призначив Його, так само, як вірний був і Мойсей у домі Божому.³ Бо Ісус гідний більшої шани, ніж Мойсей, адже будівничий збудує більше шани, ніж зведений ним будинок.⁴ Кожен будинок кимось збудований, а Бог же збудував усе.

⁵Мойсей був вірним слугою в домі Божому. Він сказав людям те, що мусило потім бути мовлене Всевишнім.⁶ А Христос — вірний Син, Він править домом Божим, а ми — той дім, якщо

зможемо зберегти мужність і певність у надії своїй.

Ми повинні наслідувати Господа

⁷⁻¹⁰ Адаже як сказав Дух Святий:

«Сьогодні, як почуєте ви голос
Божий,
не зачиняйте перед Ним свої
серця¹,
як то було, коли ви повстали проти
Бога,

як і тоді, коли Його пустелі ви
перевіряли,
коли батьки ваші
випробовували Мене і Мое
терпіння.

І сорок років бачили вони Мої
могутні справи.

Цим покоління те розгнівало
Мене, і Я сказав:

„Народ цей — завжди лихий в своїх
думках.

Вони не зрозуміли шляхів Моїх”.

¹¹ Так Я у гніві присягнув:

„Ім не ввійти ніколи до Мого
спочинку”». *Псалми 95:7–11*

¹² Пильнуйте, брати і сестри мої, щоб
ніхто з вас не мав зла і зневіри в серці,
щоб ніхто не відвернувся від живого
Бога. ¹³ Ліпше підтримуйте повсякденно
одне одного, аж доки не скінчиться
«сьогодення»². Пильнуйте, щоб серця
ваші не затялися в гріху та олжі, й не
стали непридатні до каяття. ¹⁴ Ми вва-
жаємо за честь отримати з Христом усе,
що Він успадкував, якщо тільки всі ми
збережемо до кінця ту віру, що мали на
самому початку. ¹⁵ Адаже сказано у Свя-
тому Писанні:

«Сьогодні, як почуєте ви голос
Божий,
не зачиняйте перед ним свої
серця,
як то було, коли ви повстали
проти Бога»». *Псалми 95:7–8*

¹⁶ Про кого йдеться тут? Хто чув
голос Божий, але повстав проти Бога?

¹ 3:7–10 не зачиняйте... серця Або «не будьте упертими».
² 3:13 сьогодення Також див.: Євр. 3:7. Автор підкреслює
важливість того, що необхідно робити це саме зараз, коли
є можливість.

Чи не ті це були, кого Мойсей виводив
з Єгипту? ¹⁷ На кого Бог гнівався про-
тягом сорока років? Чи не на тих гріш-
ників, чії тіла впали мертві в пустелі?
¹⁸ Кому Бог поклявся, що вони ніколи
не ввійдуть у світ Його спочинку? Чи не
тим, хто став непокірним Йому?

¹⁹ Тож ми бачимо, що ці люди не
могли ввійти в Царство Небесне через
те, що вони не мали віри.

Будемо прагнути ввійти у світ Його спочинку

4 ¹ Оскільки в силі лишається обітни-
ця Божа про вхід до Його спочинку,
пильнуймо, аби з жодним із вас не ста-
лося таке, що він не зможе туди ввійти.
² Бо ж ми так само, як і люди Ізраїлю,
одержали Благовість. Та Послання, яке
вони почули, не стало їм у пригоді. По-
чувши його, вони не сприйняли його з
вірою. ³ Тільки ті з нас, хто вірує, ввійде
в світ Його спочинку. Адаже Бог сказав:

«Так Я у гніві присягнув:

Ім не ввійти ніколи у світ Мого
спочинку»». *Псалми 95:11*

Але Його ж справа від створення світу
була завершена. ⁴ Адаже є у Святому Пи-
санні такі слова про сьомий день: «А
на сьомий день Бог відпочивав від усієї
Своєї праці»³. ⁵ І також слова, вже зга-
дані: «Ім не ввійти ніколи у світ Мого
спочинку».

⁶ Отак воно і є, що існує ще можли-
вість для віруючих ввійти у світ Господ-
нього спочинку, але ж ті, хто першими
почули Благовість, не ввійшли в нього
через свій непослух. ⁷ Бог знову при-
значає день: «Сьогодні». Через багато
років Він сказав про цей день Давидови-
ми устами. Ці слова ми вже згадували:

«Сьогодні, як почуєте ви голос
Божий,
не зачиняйте перед ним свої
серця»⁴. *Псалми 95:7*

⁸ Бо якби Ісус привів їх тоді до спочинку,
Бог не мав би потреби пізніше говори-
ти про інший призначений день. ⁹ Отже,
це є свідченням, що спочинок сьомого

³ 4:4 Цитата приведена з книги Бут. 2:2.

⁴ 4:7 не зачиняйте... серця Або «не будьте упертими».

дня¹ для людей Божих ще не прийшов.
¹⁰Бо кожен, хто ввійде в світ спочинку Божого, відпочине від справ своїх так само, як і Бог відпочиває від Своєї праці.
¹¹Тож прикладаємо всі зусилля для того, щоб ввійти в той спочинок. І щоб ніхто з нас не загубився, наслідуючи той приклад непослуху.

¹²Бо Слово Боже² — живе й діяльне, і гостріше, ніж будь-який двосічний меч. Воно здатне відтинати душу від духу, та судити найпотаємніші помисли й наміри. Воно проникає аж до суглобів, аж до мозку кісток. ¹³І немає нічого у цьому світі, щоб могло б сховатися від Господа: все на світі явне й відкрите перед Його очима. Йому ми й звітуватимемо про наше життя.

Ісус — наш Первосвященик

¹⁴У нас є великий Первосвященик, Який пішов на небо і тепер живе з Господом. Це Ісус, Син Божий. Тож давайте міцно триматися нашої віри в Нього. ¹⁵Христос, наш Первосвященик, здатний співчувати нашим слабкостям, бо, пройшовши через усі випробування, через які й нам доводиться йти, жодного разу не згрішив. ¹⁶Тож рушаймо впевнено до Божого престолу благодаті, щоб здобути милість і підтримку в тяжкі часи нашої скрути.

Обраний Богом

5 ¹Кожного первосвященика обирають з-поміж людей. І призначення його — допомогти людям в тому, що вони мають робити для Бога, а також нести Йому дари й жертви за гріхи. ²Так, первосвященик спроможний бути лагідний з тими людьми, хто грішить через своє незнання, бо й сам він має слабкості. ³Його обов'язок — приносити жертви як за гріхи інших людей, так і за власні.

⁴І ніхто не може сам собі надати цю велику честь — бути первосвящеником.

¹ 4:9 спочинок сьомого дня Буквально «суботній спочинок, який люди Божі отримують разом із Господом.

² 4:12 Слово Боже Або «вчення і настанови Божі».

Він має бути покликаний Богом, як то було з Аароном. ⁵Так само й Христос не обрав Самого Себе, щоб одержати цю славу стати первосвящеником, то Бог зробив це, сказавши Йому:

«Ти — Син Мій,
 сьогодні Я став Твоїм Отцем».

Псалми 1:7

⁶Те ж говориться і в іншому місці Святого Писання:

«Священик Ти навіки,
 як той Мелхісдек». *Псалми 110:4*

⁷Під час Свого земного життя Ісус звертав Свої молитви й благання з голосінням великим та сльозами до Того, Хто міг врятувати Його від смерті. Він був відомий своєю побожною шаную Всевишнього, і тому Бог відгукнувся на Його прохання. ⁸І хоч Христос був Сином Божим, але опановував покору через страждання. ⁹А вдосконалившись, Він став джерелом вічного спасіння для тих, хто слухняний Йому. ¹⁰Тож Бог проголосив Його первосвящеником за чином Мелхісedeковим.

Завжди слідуєте вченню Божому

¹¹Можна багато говорити про це, але непростю пояснити вам, бо ви навіть і не бажаєте те зрозуміти. ¹²Вам би вже слід самим стати вчителями, а ви все потребуєте когось такого, хто навчив би вас найпростіших першооснов Божого вчення. Ви потребуєте молока, а не твердої їжі! ¹³А той, хто живе на молоці, нічого не знає про справжнє вчення³, бо він усе ще є немовлям. ¹⁴А тверда їжа — для тих, хто зрілий. Їхнє розуміння навчене досвідом — розрізняти правду і кривду.

Покладаймося на Бога

6 ¹⁻²Ось чому облишмо найпростіші першооснови вчення про Христа й перейдемо до науки, що допомагає нам досягти зрілості. Не будемо знову повертатися до основоположних питань про каяття в гріховних вчинках, про віру

³ 5:13 вчення Або «праведне життя».

в Бога, вчення про хрещення¹ й рукопокладання², про воскресіння з мертвих і Вищий Суд.³ Тож давайте зробимо саме це, якщо Бог дозволить нам.

⁴⁻⁶Бо якщо один раз на людей зійшло світло правди, якщо вони отримали дарунок Божий, якщо пролився на них Дух Святий, якщо торкнулася їх істина Слова Доброї Звістки Господньої і побачили вони велику силу майбутнього світу Божого, і після всього цього відвернулися від Христа, їм неможливо буде повернутися до каяття, оскільки вони, собі ж на шкоду, знову розпинають Ісуса на хресті й виставляють Його перед людьми на глум.

⁷Деяких людей можна порівняти з землею, яка напоена частими дощами, що падають на неї. Вона родить добрий врожай для того, хто обробляє її. Така земля — благословенна Богом.⁸ Інші ж люди подібні до землі, на котрій ростуть лише терни та чоргополох — вона негідна, їй загрожує прокляття й кара вогнем.

⁹Але хоч ми й говоримо так, дорогі друзі, ми передбачаємо для вас краще, впевнені в тому, що ви здобудете спасіння.¹⁰ Адже Господь — справедливий, і Він ніколи не забуде про все, що ви зробили, й про вияви вашої любові до Нього. Він бачить цю любов у тій допомозі, що ви надавали й надаєте всім людям Божим.¹¹ А наше прагнення в тому, щоб кожен з вас був однаково сумлінним, виявляючи цю любов протягом усього вашого життя. І тоді, завдяки цьому сумлінню, здійсняться ваші сподівання.¹² Ми хочемо, щоб ви не були ледачими, а навпаки, щоб у всьому наслідували тих, хто вірою і терпінням успадковує Божу Обітницю.

¹³Обітницю Бог дав Аврааму. І оскільки не було нікого більшого, ніж

¹ **6:1-2 хрещення** З грецької мови це слово перекладається як «знаходитися під водою» або «ховати під водою». Люди приймають хрещення як ознаку каяття та віру в те, що Господь простить їм їхні гріхи через пожертву принесену Ісусом.

² **6:1-2 рукопокладання** Таким чином віруючі просили Господа благословити їх: зцілити від недугів, отримати дар Святого Духа, надати сили у Божій праці тощо.

Він, щоб поклястися Його іменем, Бог поклявся Авраамові Сам Собою.¹⁴ Він сказав: «Я велелюбно благословляю тебе, та дам тобі багато нащадків»³.¹⁵ Тож після терплячого чекання Авраам одержав те, що Бог обіцяв йому.

¹⁶Звісно, коли люди клянуться, вони клянуться кимось величнішим, ніж вони самі. Клятва стає підтвердженням істинності сказаного й кладе край суперечці.¹⁷ Оскільки Господь хотів показати спадкоємцям Обітниці непохитність Свого наміру, Він і приніс цю клятву.

¹⁸Існують дві непохитні речі: «Всевишній не може брехати, коли Він щось обіцяє», та «Бог не може порушити даної клятви». І в цьому є велика підтримка й сила для нас, тих, хто прийшов до Нього заради безпеки і надії, запропонованої нам.¹⁹ Ця надія, мов якір для душі, міцний і безпечний. Вона проникає до самої Святе Святих, за завісу⁴.²⁰ Туди Ісус увійшов від нашого імені і відкрив шлях усім Своїм послідовникам. Він назавжди став нашим первосвященником за чином Мелхіседековим.

Мелхіседек — прообраз Христа

7¹Мелхіседек був царем Салема і священником Всевишнього Бога. Він зустрів Авраама, коли той повертався після перемоги над царями⁵. Того дня Мелхіседек благословив його.² Тоді Авраам віддав йому десяту частину всієї своєї здобичі.

Ім'я Мелхіседек означає, по-перше, «цар праведності»; а також він був царем Салема, що означає «цар миру». ³Немає ніяких свідчень про його батька, матір, родовід, про початок і кінець його життя. Подібно Синові Божому, він лишається первосвященником назавжди.

⁴Тож ви бачите, яким великий чоловіком був Мелхіседек. Навіть Авра-

³ **6:14** Цитата приведена з книги Бут. 22:17.

⁴ **6:19 за завісу** Завіса, що відділяла внутрішнє святилище (Святе Святих) від передньої кімнати у святому наметі (Див.: «святій наметі»), а також і в Єрусалимському храмі. Також Див.: Євр. 10:19-20.

⁵ **7:1** Див.: Бут. 14:17-24.

ам, наш патріарх, віддав йому десятину здобичі. ⁵І всім нащадкам Левія¹, які ставали священиками, вказано Законом Мойсеевим брати десятину зі свого народу, тобто з братів своїх, незважаючи на те, що вони також були нащадками Авраама. ⁶Мелхіседек не походив від родини Левія, але він узяв десятину з Авраама і благословив того, хто мав обітницю Божі. ⁷Та немає сумнівів у тому, що завжди нижчий одержує благословення від вищого. ⁸З одного боку, десятину отримують нащадки Левія, тобто смертні люди, а з іншого — Мелхіседек, котрий отримав десятину з Авраама, та про кого проголошено у Святому Писанні, що він живе. ⁹Можна навіть сказати, що родина Левія, яка отримує десятину, сплатила десятину Мелхіседку. ¹⁰Бо Левій тоді ще не був народженим, тобто він був в плоті Авраама, свого прабатька, коли Мелхіседек зустрів його.

Христос — вічний священик

¹¹Але якщо духовної досконалості можна було досягти завдяки священництву левитів (на підставі чого Закон був даний людям), то навіщо ж тоді з'являється ще одному верховному священику, та ще й не такому, як Аарон, а такому, як Мелхіседек? ¹²Адже коли змінюється священництво, то мусить змінюватися й Закон. ¹³Той, про Кого все це сказано, належав до іншого роду. З цього роду ніхто ще не служив при вівтарю. ¹⁴Адже добре відомо, що наш Господь Ісус Христос походив з роду Юдиного, а говорячи про це коліно, Мойсей не сказав нічого про священиків.

Христос — священик, подібний до Мелхіседека

¹⁵І це стає ще очевидніше, коли з'являється інший священик, подібний до Мелхіседека. ¹⁶Бо Йому дається цей сан не за людськими законами або за належністю до певної родини. Його зроблено священиком на основі сили вічного життя. ¹⁷Адже ось що сказано про Нього

у Святому Писанні: «Священик Ти навіки, як той Мелхіседек»².

¹⁸Тож старий Закон вже скасований, тому що він виявився немічним і безкорисним. ¹⁹Бо Закон Мойсея не міг зробити нічого досконалим, але ж нині, нам даровано нову надію, котра наближає нас до Бога.

²⁰Важливо також і те, що настановлення Ісуса Первосвящеником не сталося без Божої клятви (коли священиками стають інші чоловіки, це відбувається без клятви). ²¹А настановлюючи Ісуса, Бог поклявся:

«Господь поклявся,

І клятви не відмінить:

„Священик Ти навіки”». *Псалми 110:4*

²²Тож це означає, що Ісус є запорукою кращого Заповіту усім людям Господнім.

²³Крім того, після смерті, священики не могли виконувати свої обов'язки, й саме через їх було так багато. ²⁴А оскільки Ісус живе вічно, то служитиме Він священиком повік. ²⁵Ось чому Він здатний вічно спасати тих, хто через Нього наблизиться до Всевишнього. Адже Він завжди живий, щоб заступатися за них перед Господом.

²⁶Отже, Ісус — то якраз такий первосвященик, якого ми потребуємо: святий, бездоганний, цнотливий, вільний від впливу грішників і вищий від небес. ²⁷Йому не треба щодня приносити по жертви, як то роблять ті первосвященики: спершу на спокуту своїх власних гріхів, а потім — гріхів інших людей. Він зробив це раз і за всіх, коли пожертвував Собою. ²⁸Бо Закон призначає первосвящениками чоловіків, які мають ті ж самі слабкості, що і інші люди. А клятва Божа, котра прийшла після Закону, призначила Сина, створеного досконалим через страждання, первосвящеником навіки.

Ісус — наш Первосвященик

8 ¹Ми говоримо ось про що: ми маємо Первосвященика, Який сидить по

¹ 7:5 Левій Один із синів патріарха Якова.

² 7:17 Цитата приведена з книги Пс. 110:4.

праву руку¹ від престолу Божого на небесах. ²Цей Первосвященик служить у Найсвятішому Місці². То є справжнє місце поклоніння³, створене не людиною, а Господом.

³Кожному первосвященику належить приносити дари й жертви, отже, це було необхідно, щоб і наш первосвященик мав що принести Господу. ⁴Якби Він зараз був на землі, то не був би священиком, оскільки існують інші, хто приносить дари згідно з Законом. ⁵Служіння їхнє, лише подоба, тінь Небесного. Саме тому Бог застерігав Мойсея, коли той збирався зводити святий намет. Господь сказав йому: «Гляди, зроби все згідно з тим зразком, що був тобі показаний на горі»⁴. ⁶Та оскільки це так, то священницькі обов'язки, покладені на Ісуса, значно вищі, ніж ті, що покладено на інших священиків. Так само й Нова угода Божа, в якій Він служить посередником, значно вища, ніж попередня. Бо в основі її — кращі обіцянки.

⁷Якби та перша угода Бога з людьми була бездоганною, то не було б і потреби в новій. ⁸Але Бог докоряв їм, кажучи:

«Настануть дні, коли Я складу Нову Угоду
з людьми Ізраїлю і з Юдиним народом.

⁹Їй бути іншою, ніж та, що з їхніми уклав Я праотцями, коли за руку їх узяв, щоб вивести з Єгипту.

Бо не лишилися вони вірними Моїй Угоди.

І через те Я відвернувся від них, — сказав Господь. —

¹⁰Настануть дні, коли Я укладу Нову Угоду з ізраїльським народом.

Законом просвітлю Я розум людей, і на їхніх серцях Я напишу його. Я буду їхнім Богом, а вони — Моїм

народом.

Так сказав Господь.

¹¹Йі тоді не матимуть вони потреби навчати братів чи ближніх зі словами: «Це Господь» — оскільки кожен, від найменшого до найбільшого з них, знатиме Мене.

¹²Бо Я прощу їм їхні помилки і їхні гріхи не буду пам'ятати».

Єремія 31:31–34

¹³Називаючи новою цю Угоду, Бог визнавав, що попередня — застаріла, а все, що стає застарілим і непридатним, скоро зникне.

Доля старозавітних жертв і обрядів

9 Перша угода мала свої обряди й місця поклоніння, створені людьми. ²Їх було розташовано в наметі. Там стояв свічник і стіл з жертвними хлібами. Ця перша частина намету називалася Святим Місцем. ³За другою завісою був відділ намету, який називався «Святее Святих»⁵. ⁴В тому відділі були золочений вівтар для кадіння ладану і ковчег Заповіту, весь окутий золотом. А в тім ковчегу — золота посудина з манною і розквітлий Ааронів жезл⁶, а також таблиці з Заповітом. ⁵Понад ковчегом Херувими слави Божої охороняли місце спокути⁷. Та не будемо зараз про все це так докладно.

⁶Коли все це було так влаштовано, священики завжди заходили до першого відділу намету, виконуючи обряд поклоніння⁸. ⁷І ише сам первосвященик, лиш раз на рік входив до другого відділу, і то не без крові. Він приносив їй за свої власні гріхи й за гріхи людей, заподіяні несвідомо⁹. ⁸Отже, Дух Святий показує, що шлях до Святеє Святих ще не був відкритий, доки стоїть перший намет. ⁹Все це — символічне

⁵ 9:3 **Святее Святих** Див.: Вих. 26:33.

⁶ 9:4 **А в тім... Ааронів жезл** Див.: Вих. 30:1–10.

⁷ 9:5 **місце спокути** Або «місце милосердя». Тут йдеться про кришку ковчега Заповіту (віко), яку священики кропили кров'ю жертви один раз на рік, щоб спокутувати гріхи народу.

⁸ 9:6 **Коли... поклоніння** Див.: Числ. 18:3.

⁹ 9:7 **Лише... несвідомо** Див.: Вих. 30:10.

¹ 8:1 **по праву руку** Місце шани та влади.

² 8:2 **Найсвятішому Місці** Або «Святее Святих». Духовне місце де знаходиться Господь.

³ 8:2 **місце поклоніння** Буквально «намет».

⁴ 8:5 Цитата приведена з книги Вих. 25:40.

і вказує на теперішній час. Це означає, що дари і жертви, принесені Богу, не можуть зробити того, хто їх приносить, внутрішньо досконалим. ¹⁰Вони обмежуються лише їжею та питвом та обрядовими обмиваннями: все це зовнішні правила, чинні лише для старих часів, доки не одержали ми нового наказу.

Поклоніння за новими обрядами

¹¹Але тепер прийшов Христос, первосвященик нового добра, яке ми зараз маємо. Він служить у наметі, величнішому й досконалішому — нерукотворному. Він не належить цьому земному світові. ¹²Христос приніс кров не козлів і телят, а Свою власну. Він приніс її і з нею ввійшов до Святеє Святих, здобувши вічну спокуту за всіх нас. ^{13–14}Бо якщо кров козлів і биків або попіл телиці покропили тих, хто був розбещений, і відновили їх до тілесної чистоти, то наскільки ж дієвішою буде кров Христова! Духом Святим приніс Він Себе, бездоганного, Богу в пожертву. Тож Його кров очистить нашу свідомість від злих вчинків, і ми зможемо поклонитися живому Богу.

¹⁵Через це Христос — посередник у новій Угоді між Богом і людьми. Він прийняв смерть, аби принести спокуту людям за гріхи, вчинені в час першої Угоди. Завдяки цьому Христовому посередництву люди, покликані Богом, одержать обіцяну вічну спадщину.

¹⁶Для того, щоб заповіту набути сили, необхідно довести смерть того, хто заповідає. ¹⁷Бо заповіт може діяти лише після смерті заповідника, а поки він живий, заповіт не матиме сили. ¹⁸Ось чому навіть попередній Заповіт не діяв без крові. ¹⁹Бо коли Мойсей оголошував усім людям кожну заповідь Закону, він брав кров телят і козлів, розведену водою, червлену вовну, іссоп¹ і кропив саму Книгу Закону і всіх людей,²⁰ і казав: «Це кров Угоди, якій Бог наказував

вам коритися»²¹. ²¹Так само він кропив кров'ю і намет, і все, що використовувалося в обрядах поклоніння. ²²Зрештою, за Законом, майже все мусить бути очищене кров'ю. А без кровопролиття не може бути прощення³.

Христова жертва спокутувала гріхи

²³То було необхідно, щоб подобі речей Небесних були освячені земними жертвами, але самі Небесні речі повинні бути освячені жертвами досконалішими, ніж ці. ²⁴Бо Христос ввійшов не до рукотворної святині, подобі справжньої, Він потрапив на самі Небеса, щоб тепер явитися за нас перед Богом.

²⁵І не для того, щоб знову й знову приносити Себе в жертву. То лиш звичайні первосвященики входять до Святеє Святих щороку з несвоєю кров'ю⁴. ²⁶Якби й Він так робив, то мусив би приносити Себе в жертву багаторазово від самого сотворіння світу. Ні, Христос прийшов один раз на прикінці часів, щоб знищити гріх, принісши Себе в жертву.

²⁷Доля людей — померти один раз, і після цього постати перед Судом. ²⁸Так і Христос приніс Себе в жертву один раз, щоб спокутувати гріхи багатьох людей. І вдруге Він з'явиться, але не для того, щоб знищити гріх, а щоб спасти тих, хто чекає на Нього.

Христова жертва дарує нам очищення

10 ¹У Законі була лише тінь того добра, що має прийти. В ньому немає чіткого відображення справжнього добра. Тож він, з жертвами, що приносяться з року в рік, ніколи не зробить досконалими тих, хто приходять поклонитися Богу. ²А якби міг, то чи не перестали б люди приносити ці жертви? Адже ті, хто поклоняються Богу, могли б водночас і назавжди очиститися й ніколи більше не відчувати вини за свої гріхи. ³Власне, навпаки, через ті

² 9:20 Цитата приведена з книги Вих. 24:8.

³ 9:22 Зрештою... прощення Див.: Лев. 17:11.

⁴ 9:25 І не... кров'ю Див.: Вих. 30:10.

¹ 9:19 іссоп Запашна рослина, яка використовувалася в юдейських обрядах як кропило.

жертви люди згадують про гріхи. ⁴Бо ж неможливо цаповою та бичою кров'ю змити гріхи.

⁵Через те, коли Христос входив у світ, Він казав:

«Ти не жадав ні пожертви, ні
приношення,
лише тіло Ти Мені наготував.

⁶ Не мав Ти втіхи в спалених
пожертвах
та в приношеннях за гріх.

⁷ Тоді Я сказав: „Ось Я прийшов!
Як сказано про Мене у книзі
Закону,
явився Я здійснити Твою волю, о
Боже”». *Псалми 40:7–9*

⁸Насамперед Він сказав: «Ти не жадав і не мав втіхи з пожертв і підношень, від спалених пожертв та в пожертвах за гріх». (Хоч Закон і вимагав цього). ⁹А потім Він сказав: «Явився Я здійснити Твою волю». Отже, Він перше скасовує, щоб установити друге. ¹⁰А саме завдяки волі Божій ми одержали святість. Бо Ісус Христос по жертвував Тілом Своїм навічно.

Христова жертва — досконала

¹¹Кожен священник стає і щодня виконує свої священницькі обов'язки. Щоразу він приносить такі самі жертви, але вони ніколи не знімають гріхів. ¹²А коли Христос приніс одну жертву за гріхи на всі часи, Він зайняв Своє місце по праву руку від Бога. ¹³І тепер Він чекає миті, коли вороги Його впадуть до Його ніг¹. ¹⁴Бо однією жертвою Він приніс досконалість на всі часи для тих, кому дано святість. ¹⁵Про це нам і Дух Святий свідчить. По-перше, Він твердить:

¹⁶ «Настануть дні, коли Я укладу Нову
Угоду²
з моїм народом, — так сказав
Господь. —

Законом просвітлю Я серця людей,
і в їхніх розумі Я напишу його».

¹⁷Потім він каже:

¹ 10:13 коли... Його ніг Або «підкоряться Його владі».

² 10:16 Нову Угоду Або «Кращу Угоду», яку Господь дав людям через Ісуса Христа. Див.: «Заповіт».

«І Я ніколи вже не пам'ятатиму
їхні гріхи і злі вчинки».

Єремія 31:33–34

¹⁸Там, де гріхи прощені, приносити за них жертви немає потреби.

Рушаймо до Бога

¹⁹Ось чому, брати і сестри, ми маємо впевненість, що потрапимо до Святеє Святих завдяки крові Ісусовій. ²⁰Ми потрапимо туди новим і живим шляхом, який відкрив нам Ісус крізь завісу, тобто через Тіло Його. ²¹Бо ми маємо великого Первосвященника, Який править храмом Божим. ²²Тож наблизимось до Бога зі щирими, повними твердої віри серцями, очищеними від нечистого сумління, омивши тіла свої чистою водою. ²³Будьмо непохитні в тій надії, яку ми маємо, завжди навчаючи інших про неї. Адже ми сповнені віри у те, що Господь виконає усе, що обіцяв.

Підтримуймо одне одного

²⁴Ми повинні думати одне про одного, та спонукати одне одного до любові й добрих вчинків. ²⁵Не дамо припинитися нашим зустрічам, як то дехто намагається. Навпаки, підтримуймо одне одного дедалі дужче. Адже ми бачимо, як наближається День.

Не відвертайтеся від Христа

²⁶Бо якщо ми й далі свідомо грішитимемо після того, як пізнали істину, тоді вже ніякими по жертвами за гріхи нам не очиститися. ²⁷А буде лише жахливе очікування суду й лютотою вогню, що зжере всіх, хто протистоїть Богу. ²⁸Кожен, хто відмовлявся від Закону Мойсея, був безжалісно відданий на смерть за свідченнями двох або трьох свідків. ²⁹Уявіть же, наскільки гіршу кару заслуговує той, хто ногами топтав Сина Божого³, хто нечестивою вважає кров Заповіту, що освятити його, хто зневажав Дух милості! ³⁰Адже нам відомий Той, Хто сказав: «Мені належить ³ 10:29 ногами топтав Сина Божого Або «не прихвонує презирства до Ісуса Христа».

помста, Я відомщу»¹. І ще Він сказав: «Господь судитиме народ Свій»².³¹ То жахлива річ — отримати покарання від рук живого Бога.

Не втрачайте мужності

³²Пригадайте ті перші дні, коли ви були щойно осяяні світлом Благості. Багато боротьби й страждань випало тоді на вашу долю, але ви все витерпіли.³³ Часом вас самих виставляли на привселюдну зневагу й страждання. Іншим разом ви поділяли долю таких же упосліджених.³⁴ Ви розділяли страждання тих, хто був у ув'язненні, і з радістю сприймали, коли у вас відбирали ваше майно. Бо ви знали, що володієте чимось кращим, таким, що буде з вами завжди.

³⁵Не полишайте ж мужності своєї, вона принесе вам велику винагороду.

³⁶Ви мусите бути наполегливі, щоб виконати Божу волю й тоді отримати обіцяне Ним.³⁷ Бо ось каже Господь:

«Ось вже скоро прийде Той, Кому прийти належить,
й Він не забариться.

³⁸ Праведна людина житиме вірою в Мене.

Якщо ж хто злякаючись,
відвернеться від Господа,
той не отримає милості від Мене».

Авакум 2:3–4

(у грецькому Старому Заповіті).

³⁹Але ми не належимо до тих, хто відвернеться й заблукає. Ні, ми ті люди, які мають віру й спасіння.

Віра

11 Що ж це означає — віра? Це значить бути певним у тому, на що сподіваєшся. Вона є доказом того, що щось є дійсне, навіть якщо ми не можемо того побачити.² Саме через таку віру в минулі часи наші предки здобули прихильність Божу.

³Завдяки вірі ми розуміємо, що все-

віт був створений за Божим наказом. Тобто видиме було створене з невидимого.

⁴Завдяки вірі Авель приніс Богу кращу жертву, ніж Каїн. Завдяки вірі Авель був визнаний праведним, оскільки Бог схвалив його дарунок. Завдяки вірі він і зараз все ще промовляє до нас, незважаючи на те, що помер.

⁵Завдяки вірі Енох був перенесений Богом до іншого життя, не спізнавши смерті. І ніхто не міг знайти його, бо ж Бог забрав його, адже до перенесення він догодив Господу.⁶ А без віри стати милим Всевишньому неможливо. Бо той, хто йде до Бога, мусить вірити в Його існування, а також у те, що Він нагородить тих, хто шукає Його.

⁷Завдяки вірі Ной, попереджений про речі невидимі, послухався Господа і збудував ковчег, тим самим врятувавши свою родину. Своєю вірою він довів, що світ був неправий, і став одним з тих, хто здобув праведність через віру свою.

⁸Завдяки вірі Авраам, покликаний Богом, підкорився й вирушив у ту землю, яку йому належало одержати як спадщину. Він пішов, хоча й не знав, куди йде.⁹ Покладаючись на віру, він мешкав у землі, обіцяної Господом, як чужинець у далекій країні. Він жив у наметах, разом з Ісааком та Яковом, такими ж, як і він, спадкоємцями Божої обітниці.¹⁰ Він зробив це, бо дивився вперед і бачив місто³, зведене на справжній основі: місто, задумане й збудоване Богом.

¹¹Завдяки вірі і всупереч тому, що Сара вже була немічна зачати дитину, та й Авраам був вже дуже старий, Бог їм дав благословення мати дітей, бо повірив він в Господню обіцянку.¹² І от від одного чоловіка, вже майже омертвілого, пішли нащадки, такі ж численні, як зірки небесні, такі ж незліченні, як пісок морський.

¹³Усі ті великі люди до смерті не втра-

¹ 10:30 Цитата приведена з книги Повт. Закону 32:35.

² 10:30 Цитата приведена з книг Повт. Закону 32:36 та Пс. 135:14.

³ 11:10 місто Духовне місто де народ Господній живе разом із Богом. Він також має назву «Небесний Єрусалим». Див.: Єв. 12:22.

чали віри. Вони не мали обіцяного за життя, але бачили його звіддалік і вітали прихід його. Вони відкрито прийняли усвідомлення того, що вони лише тимчасові гості, чужинці на цій землі.

¹⁴Ті, хто говорять так, ясно показують, що вони очікують на свою власну землю. ¹⁵Якби вони думали про землю, яку залишили, то мали б змогу повернутися туди. ¹⁶Та навпаки, вони мріють про країну кращу — Небесну. Через те й Бог не соромиться називатися їхнім Богом, адже Він приготував їм місто.

¹⁷Завдяки вірі Авраам, коли Бог випробував його, запропонував у жертву Ісаака. Так, той, хто одержав обітницю, був готовий пожертвувати своїм єдиним сином. ¹⁸І Бог сказав йому: «Це від Ісаака підуть твої нащадки»¹.

¹⁹Авраам вірив, що Бог може навіть воскресити людей з мертвих. Адже справді, зупинивши Авраама, Він повернув Ісаака з мертвих.

²⁰З вірою Ісаак благословив на майбутнє Якова та Ісава.

²¹Завдяки вірі Яків, коли помирав, благословив кожного з Йосипових синів, схилившись на верх свого щіпка.

²²Завдяки вірі Йосип, наприкінці життя свого, сказав про вихід народу ізраїльського з Єгипту, а також дав настанови щодо того, як бути з його останками.

²³Завдяки вірі батьки Мойсееві, коли він народився, три місяці переховували його, бо він був надзвичайно вродливим дитям. Вони не злякалися фараонового наказу.

²⁴Завдяки вірі Мойсей, уже в дорослому віці, відмовився, щоб його називали сином фараонової дочки. ²⁵Він обрав собі інший шлях: зносити труднощі разом із народом Божим, аніж насолоджуватися плинними радощами, що приносять гріх. ²⁶Страждання за Христа Мойсей вважав більшим багатством, ніж усі скарби Єгипту. Адже він дивився далеко вперед і бачив там свою винагороду.

¹ 11:18 Цитата приведена з книги Бут. 21:12.

²⁷Завдяки вірі залишив він Єгипет, не злякавшись гніву царського. І наполегливість його була такою, ніби він бачив Господа, Який насправді є невидимим.

²⁸Покладаючись на віру, відсвяткував він Пасху й окроплення кров'ю, щоб ангел смерті² не торкнувся жодного з первістків народу ізраїльського.

²⁹Завдяки вірі люди ізраїльські перетнули Червоне море так, ніби пройшли суходолом. Та коли те саме намірилися зробити єгиптяни, їх поглинула вода.

³⁰Завдяки вірі стіни ерихонські впали після того, як люди обходили навколо міста сім днів.

³¹Завдяки вірі розпусниця Рааб уникла смерті разом з іншими непокірними за те, що вона дала дружній притулок двом вивідникам.

³²Чи треба мені продовжувати наводити приклади? Не стане мені часу, щоб розповісти про Гедеона, Варака, Самсона, Єффая, Давида, Самуїла і пророків.

³³Покладаючись на їхню непохитну віру, вони рятували царства, встановлювали справедливість між людьми, і через те дістали Божі обітниці. Вони замикали пащі левам, ³⁴вгамовували лютя вогню, їх не брав меч. Ті, хто були немічними, набували силу, а в битві ставали могутніми й змушували тікати ворожі війська.

³⁵Загиблі вставали з мертвих і поверталися до своїх жінок. Інших було віддано на тортури, й вони відмовлялися від полегшення своєї долі. Тож після смерті ті люди могли здобути краще життя.

³⁶Дехто зазнав збиткування й батога, дехто — кайданів та в'язниць. ³⁷Іх побивали камінням, розпилювали навіл, рубали мечами. Вони носили овечі й козячі шкури, жили в злиднях, та пройшли через переслідування і труднощі. ³⁸Світ був не гідним їх. Вони блукали в пустелях і горах, мешкали в печерах і провалах земних.

³⁹Вони догодили Богу, але не одержали обіцяного їм. ⁴⁰Всевишній приго-

² 11:28 ангел смерті Буквально «руйнівник». Щоб покарати єгиптян, Господь послав ангела вбити усіх первістків в кожній родині. Див.: Вих.: 12:29–32.

тував для нас дещо краще, бо прагнув нашої досконалості, але тільки разом з нами вони отримують благословення.

Наслідуймо приклад Христа

12 ¹Завдяки тим великим людям, ми маємо так багато прикладів непохитної віри. Тож відкиньмо все, що перешкоджає нам подолати відстань і перемогти в змаганнях; усе що уповільнює наш біг, разом із гріхом, який постійно примушує нас падати. ²Хай завжди перед очима нашими буде Ісус, наш Провідник у вірі, Який приведе її до досконалості. Заради радості, що чекала на Нього, Христос витерпів страту на хресті й, прийнявши цю ганьбу, тепер посів Своє місце по праву руку від Божого престолу. ³Пам'ятайте про Нього, Хто виніс таку наругу з боку грішників, щоб ви тепер не занепадали духом й не полишили ваші старання.

Бог — наш батько

⁴Ваша боротьба з гріхом ще не стала для вас боротьбою до смерті. ⁵Ви — діти Господні. Тож неже ви забули слова втіхи, звернені до вас:

«Мій сину, не хестьуй покаранням
Господнім
і докори Його не вважай тягарем.

⁶ Бо суворість Господня — тим, кого Він любить,
й покарання Його — тим,
кого вважає за Своїх дітей».

Книга Приказок Соломонових 3:11–12

⁷Терпіть недолю як Батьківське покарання: то Бог суворий з вами як зі Своїми дітьми. Бо ж яку дитину батько не карає? ⁸Якщо ж ніхто вас не карає (кожну дитину карають), то, значить, ви не є законними дітьми, ви не є справжніми синами. ⁹Крім того, всі ми маємо батьків — людей, які виховують нас і яких ми поважаємо. Тож наскільки більше мусимо ми підкорятися нашому духовному Батькові, щоб жити. ¹⁰Суворість наших земних батьків — нетривала. Вони суворі з нами мірою свого розуміння, а Бог суворий з нами для

того, щоб ми могли розділити з Ним Його святість. ¹¹Немає такої кари, яка б здавалася приємною, бо вона завдає болю, але згодом, тим, хто навчений нею, вона приносить мирний врожай праведного життя.

Як треба жити

¹²Тож підніміть свої охлялі руки й зміцніть немічні коліна. ¹³Живіть праведним життям, щоб отримати порятунку, і щоб неміч не спричинила вашу загибель.

¹⁴Прагніть жити в мирі з усіма людьми. Тримайтеся подалі від гріха, та прагніть святого життя, бо без цього ніхто не зможе побачити Господа. ¹⁵Пильнуйте, щоб ніхто не втратив милості та віри Божої і став подібний до гіркої рослини, яка створить ускладнення для вас і отруїть багатьох інших. ¹⁶Пильнуйте, щоб ніхто не став розпусником або безбожником, як той Ісав¹, що свої права старшого сина віддав за тарілку їжі. ¹⁷А потім, як ви знаєте, коли він хотів успадкувати благословення, то був відштовхнутий своїм батьком. І хоч лив сльози, але змінити нічого не міг.

¹⁸Ви не прийшли до місця, яке можна побачити або торкнутись, подібно до гори, котру бачив народ ізраїльський, що горить вогнем, та вкрита темрявою, мороком й бурєю. ¹⁹Ви не почули звуків сурми й голосу, що промовляв слова, після яких кожен благає, щоб більше не було до нього ніяких слів. ²⁰Бо не могли вони витримати того, що було наказано їм: «Якщо хоча б тварина торкнеться тієї гори, то враз повинна бути побита камінням»². ²¹Видовище було таким жахливим, що Мойсей промовив: «Я тремчу від страху»^{3,4}.

²²Але ви прийшли до гори Сіон, до міста Бога живого — Небесного Єрусалиму⁵, до тисяч і тисяч радісних Ангелів,

¹ **12:16** Ісав Син патріарха Ісаака й старший брат Якова.

² **12:20** Цитата приведена з книги Вих. 19:12–13.

³ **12:21** Цитата приведена з книги Повт. Закону 9:19.

⁴ **12:18–21** Про ці події розповідається у книзі Вих. 19.

⁵ **12:22** Єрусалим У цьому вірші мається на увазі духовне місто Єрусалим, де житимуть люди Божі.

які зібралися разом на свято. ²³Ви прийшли на зібрання першородних синів¹ Божих, чий імена написані на небесах. Ви прийшли до Бога — Судді всіх людей. Ви прийшли до душ праведників, які вже стали досконалими. ²⁴Ви прийшли до Ісуса, Який приніс Новий Заповіт Своему народу. Ви прийшли до крові, якою окропляють² і яка свідчить нам про кращі речі, ніж кров Авелева.

²⁵Будьте обережні і не відмовляйтеся слухати Господа, коли Він говорить. Якщо ті, хто відмовилися слухати Його попередження на землі, не уникли своєї долі, то чи не важче буде їм, коли Всевишній попереджатиме їх з небес? ²⁶Того разу голос Його потряс землю, а тепер Він пообіцяв: «Ще раз Я потрясу не лише землю, а й небеса»³. ²⁷Слова «ще раз» означають, що все створене — нестійке, що воно буде знищене, а те, чого потрясти неможливо, залишиться незмінним.

²⁸Отже, якщо ми дістаємо царство, яке не можна потрясти, то будьмо вдячні, і служитимемо Богу з пошаною і страхом. ²⁹Бо наш Бог, немов вогонь палючий, який може знищити нас.

13 ¹Тож любить одне одного як брати і сестри у Христі. ²Ніколи не забувайте про гостинність, адже дехто був гостинний до Ангелів, навіть не впізнавши їх.

³Пам'ятайте про ув'язнених так, ніби ви ув'язнені разом з ними. Пам'ятайте про тих, хто страждає, розуміючи, що й ви самі можете зазнати таких страждань.

⁴Шануйте шлюб; сімейне ложе мусить бути непорочним. Бо розпусників і перелюбців Бог засудить.

⁵Не зв'язуйте своє життя з любов'ю до грошей, задовольняйтеся тим, що маєте. Адже Бог сказав:

«Я вас ніколи не залишу.

Від вас ніколи не відмовлюсь».

Повторення Закону 31:6

¹ **12:23 першородних синів** Або «первістків». Перша дитина в родині, яка отримувала особливі благословення. Усі діти Божі отримують від Бога особливі благословення.

² **12:24 крові...** окропляють Кров (смерть) Христова.

³ **12:26** Цитата приведена з книги Ог. 2:6.

⁶Тож ми можемо впевнено сказати:

«Господь — моя підтримка;

Я не боюся нічого.

Що люди можуть мені заповідати?»

Псалми 118:6

⁷Пам'ятайте наставників своїх, які навчили вас Слову Божому. Зважайте на те, як жили і померли вони, та наслідуйте віру їхню. ⁸Ісус Христос — незмінний вчора, сьогодні й завжди.

⁹Не дозволяйте збити себе з путі різним непевним ученням. Шукаючи духовні сили, покладайтеся тільки на Божу милість, а не на правила про їжу. Ніхто ніколи не мав вигоди, підтримуючи ті закони.

¹⁰Ми маємо жертвник⁴, з якого не мають права їсти ті, хто служить у святому наметі. ¹¹Юдейські первосвященики беруть кров забитих тварин до Святеє Святих⁵. Вони приносять її в жертву за гріхи, а туші спалюють за табором. ¹²Так і Ісус страждав за міською брамою, щоб дати своїм людям святість через Свою кров. ¹³Ось чому ходимо до Нього за межі табору, й розділимо Його згяблену долю. ¹⁴Бо у нас тут немає вічного міста, ми тільки шукаємо прийдешнє місто.

¹⁵Тож через Ісуса повинні постійно приносити пожертву Господу, тобто хвалу з уст наших, що визнають Його Ім'я. ¹⁶І не забувайте творити добро й ділитися тим, що маємо, з іншими, бо такі жертви милі Богу.

¹⁷Слухайте наставників своїх, тому що вони відповідальні за ваш духовний ріст. Коріться їм, щоб вони могли виконувати свою справу з радістю й без гірких зітхань, бо це корисне для вас.

¹⁸Продовжуйте молитися за нас. Ми впевнені у своїй праці, бо з чистим сумлінням робимо усе, що є найкращім. ¹⁹Особливо ж благаю вас молитися, щоб Бог швидше повернув мене до вас.

²⁰⁻²¹Хай Бог миру, Який, через кров Нового Заповіту, воскресив з мертвих

⁴ **13:10 жертвник** Або «пожертва», тобто жертва Ісуса Христа, який віддав Своє життя за гріхи людства.

⁵ **13:11 Святєє Святих** Місце у святому наметі або храмі, де первосвященик знаходився у Божій присутності.

великого Пастиря стада Божого, нашого Господа Ісуса, знярядить вас усім добрим, щоб ви могли здійснити Його волю: зробити усе, що приємне для Нього, через Ісуса Христа, Якому нехай буде слава навечно. Амінь.

²²Благаю вас, брати і сестри, прийняти з терпінням моє послання підтримки. Зрештою, це короткий лист. ²³Я хочу,

щоб ви знали, що брат наш Тимофій¹ звільнений з в'язниці. Якщо він встигне прибути, то ми з ним будемо разом, коли я побачу вас. ²⁴Передавайте наші вітання всім вашим наставникам і всім Божим людям. Шлють вам вітання ваші браття з Італії. ²⁵Хай милість Божа буде з вами всіма.

¹ 13:23 Тимофій Учень і сподвижник Павла.

Міжнародна біблійна ліга та її партнери у всьому світі забезпечують Писанням мільйони людей, які досі не мають надії. Ця життєдайна надія міститься у слові Божому. Кожна придбана Біблія «Сучасною мовою» надасть нам можливість надрукувати ще одну Біблію для людини, котра потребує слово Боже. Для того щоб надати Святе Писання ще більшій кількості людей, будь ласка, зробіть пожертвування через інтернет-сторінку www.bibleleague.org/donate або надішліть кошти до Міжнародної біблійної ліги, 1 Bible League Plaza, Crete, IL 60417. Міжнародна біблійна ліга існує з тією ціллю, щоб забезпечувати Бібліями «Сучасною мовою» та різноманітними біблійними матеріалами церкви та партнерські організації для їх роботи, яка допомагає людям повірити в Ісуса Христа.

Новий Заповіт: Сучасною мовою™ (УСП™)

© Міжнародна біблійна ліга

Новий Заповіт: Сучасною мовою™ (УСП™)

© Міжнародна біблійна ліга, 1996–2014

© Міжнародна біблійна ліга, карти, ілюстрації, 2012–2013

© Міжнародна біблійна ліга, додаткові матеріали, 2014

У випадку використання до 1 000 віршів письмовий дозвіл не потрібен, але сукупність цитат не може складати повного об'єму або перевищувати половини друкованого видання. Нижченаведена інформація повинна надаватися на титульній або авторській сторінці:

Цитата приведена з Нового Заповіту Сучасною мовою™ (УСП™)

Перевидання цитат з Нового Заповіту Сучасною мовою™ (УСП™) зроблено з дозволу Міжнародної біблійної ліги, 1996–2014

У випадку використання цитат з Нового Заповіту «Сучасною Мовою» в некомерційний виданнях, а саме: церковних бюлетенях, об'явах, плакатах тощо, повне пояснення авторського права непотрібно, проте наприкінці кожної цитати має бути посилання на «УСП». За письмовим дозволом на перевидання більше 1 000 віршів або використання цитат, які у сукупності складають більше половини друкованого видання, або будь-якими проханнями про використання тексту необхідно звертатися до Міжнародної біблійної ліги.

Публікація коментарів або перевидання цитат у комерційних цілях з Нового Заповіту «Сучасною мовою» потребує письмового дозволу від Міжнародної біблійної ліги. За дозволом необхідно звертатися за адресою: permissions@bibleleague.org.



Bible League International

PO Box 820648

Fort Worth, TX 76182, USA

Телефон: 888-542-4253

Електронна пошта: permissions@bibleleague.org

Веб-адреса: bibleleague.org

Безкоштовні електронні матеріали: bibleleague.org/downloads

